

[Krag.]

Ministre forrest i de bundnes Kæde, og derfor maa man bære sig ad, saaledes som man nu gør.

Det er Forklaringen, vi ved det ikke blot alle sammen i denne Sal, men man ved det ud over det ganske Land, thi ud over dette er der ingen Forklaring. (*Socialministeren* [Steincke]: Jo, der er) . . . og det Forsøg, som det ærede Medlem Hr. Mads Larsen gjorde, var komplet værdiløst, for ikke at sige, at det var uden Mening. Det er jo muligt, at den højtærede Minister, som jeg nu forstaar agter at ile sin betrængte Kampfælle til Hjælp i denne Sag, kan give en Forklaring; hvis han kan det, skulde han have informeret det ærede Medlem Hr. Mads Larsen i Tide — saa havde det ærede Medlem undgaaet de Betiser, som han her præsterede.

Det ærede Medlem paastod nemlig, at naar det radikale Venstre havde skiftet Opfattelse, hvad han naturligvis, stillet overfor Kendsgerningen, ikke kunde benægte, laa det i, at i de andre Lande betales der i Invaliditetserstatning efter Ulykke en større Procentdel af Aarslønnen end her i Landet.

Som om det Ræsonnement overhovedet havde nogen som helst Værdi, naar man ikke samtidig angiver, hvilke Aarsløninger de paagældende Procenter beregnes af i de Lande, hvorom Talen er! Som om et saadant Ræsonnement havde den allerfjerneste Værdi, hvis man ikke med det samme tager i Betragtning Lønningsniveauet i de paagældende Samfund, hvis man ikke undersøger, hvorledes Livsvilkkaarene ligger dér prismæssigt, saaledes at man derigennem kan danne sig et Skøn over, hvilket Beløb der skal til for overhovedet at byde den tilskadekomne et Eksistensminimum! Men derom ved det ærede Medlem Hr. Mads Larsen selvfølgelig ikke det allerfjerneste, og derfor undlod han ogsaa klogeligt at give Oplysninger i saa Henseende, men indskrænkede sig til denne ganske raat udformede Betragtning, til disse Procentsatser, der i denne Forbindelse er uden Betydning.

Men saa kom det sidste, og det var det artigste. Det ærede Medlem sagde: der sker ogsaa det, at nu gaar vi over til Renteprincippet fra Kapitalprincippet, og dette gør det fornødent, at vi gaar over til den Erstatningsberegning, som Lovforslaget indeholder.

Dertil vil jeg gerne sige, hvad jeg den Gang havde Lejlighed til at gøre opmærksom paa i en kort Bemærkning overfor det ærede Medlem Hr. Mads Larsen, at det er

fuldkommen hen i Vejret at anlægge en saadan Betragtning. Thi efter Loven af 1927 gives der ved 100 pCt. Invaliditet en Erstatning paa 17 850 Kr., men den Rentydelse, som efter Lovforslaget ved 100 pCt. Invaliditet tilstaaes den tilskadekomne som Maksimum beregnet efter en Aarsløn af 2 100 Kr., er 1 400 Kr., og dette svarer, hvad der ogsaa staar i Tabellen Tillæg A. Sp. 4505, til et Kapitalerstatningsbeløb paa 13 812 Kr.; for dette Beløb vil man altsaa i Statsanstalten kunne købe den Livrente paa 1 400 Kr., som der her er Tale om. Med andre Ord, Kapitalerstatningen efter Loven af 1927 ligger 4 000 Kr. over det Beløb, for hvilket den Livrente kan købes, hvormed man nu skal substituere Kapitalerstatningen ved Ulykker, som medfører 100 pCt. Invaliditet. (*Trier*: Vi skulde have lidt at vide om Alderen; dette Beløb maa være forskelligt efter Alderen). Jeg maa gaa ud fra, at naar der her staar 13 812 Kr., er det den Sum, for hvilken man kan købe den paagældende Livrente i Statsanstalten for en Aldersklasse, som ligger ved Middelalder; det maa jeg antage; ellers forstaar jeg ikke, hvad Meningen er med hele Tabellen.

Og ligeledes viser det sig ved 50 pCt. Invaliditet, at Erstatningen efter Loven af 1927 er 6 783 Kr., medens den Erstatning, som betinger en Aarsrente paa 700 Kr., er 6 492 Kr. Jeg maa antage, at man, hvis den erstatningsberettigede er langt oppe i Aarene, kan købe en saadan Livrente for et endnu mindre Beløb. Hvis den vedkommende er ganske ung, er det muligt, at man ikke kan det, men saa har den højtærede Minister jo ogsaa stillet Forslag om Adgang til at forhøje Erstatningen, og jeg har i mine første Bemærkninger sagt, at det forstaar jeg i og for sig meget vel kan være ønskeligt, og det gør jo absolut end yderligere, at det Ræsonnement, som det ærede Medlem Hr. Mads Larsen opstillede, er uden Rimelighed.

Det ærede Medlem søgte saa at klare sig fra det hele ved at tale om mine „gale“ Tal. Det ærede Medlem stillede sig op, som om man overhovedet ikke behøvede at være nogen Regnekunstner for at kunne optage en Undersøgelse af dette; det ærede Medlem slog ud med Haanden og sagde: det er yderst simpelt at udregne, og det er jo højest besynderligt, at en Mand, der har haft de og de Ansættelser, ikke er i Stand til at foretage et saadant Regnestykke.

Nu maa jeg tilstaa, at jeg mistænker paa ingen Maade det ærede Medlem Hr. Mads Larsen for at besidde Forudsæt-